

Tante (verwundert).

Herr Samüel? (fir sich) Hein! er heisst Samüel!... tiens, tiens, tiens, (se b'schaut ne) wenn's doch... worum nitt?... 's isch jetz vierzig Jahr, un in vierzig Jahr ka me changiere... un er isch mer glich e wenig bekannt vorku... ich will's jetz glich wisse...

Herr Samüel.

Also wohnt Nieme-n-eso do?... isch Sie allei do im Hüß?

Tante.

Mi Nièce isch bi mr un dert neue-n-uns wohnt dr Herr Galfink... Hän Sie nitt g'sait, Sie hewe dr Stich jm Bei vom Springe?... ich ka Sympathie fir das... nur isch's jetz wohrschinlig scho ne wenig lang, ass Sie's hän, nitt wohr?...

Herr Samüel.

Ne so ebbes wie vierzig Jahr.

Tante (ufg'regt).

Un derno... isch's vo hoch, as Sie üseg'sprunge sin?

Herr Samüel.

So ziemlig... vom erste Stock.

Tante.

Wohrschinlig isch's wege-n-ere Jumpfre gsi, nitt wohr, wo Sie säller Tag fir nit un wieder nit compromettiert un derno im Stich g'lo hän?...

Herr Samüel (verwundert).

Tiens, wie weisst Sie das?

Tante (steht vorne an en).

B'schäue Sie mich emol recht, Herr Samüel.

Herr Samüel (b'schaut se, uf eimol springt er uf).

Schelastika, Sie! Dü! isch's möglich?

Tante (freidig).

Er hat mich erkennt. (se fällt em um dr Hals) Jà, Samüel... Di Schelastika, wo Dich eso gern g'ha hat, wieschter Mensch, un wo Dü-n-esq lightsinnig verlo hasch!

Herr Samüel (macht si los).

Los, Schelastika, 's isch g'wiss nitt mi Schuld gsi!... wo-n-ich säller Tag züem Fenster üse g'sprunge bi, so hat sich's grad troffe, ass mi Vater dure-n-isch... ich bi-n-em schier uf d'Nase gumpft... un grad säller Tag isch o ne Brief ku üs Amerika vo mim Oncle, wo g'sait hat, ass er mich erwartet... mi Vater hat ne schint's g'frogt g'ha, eb er mich kännt züe-n-em schicke, wil ich do ne wenig z'wild g'macht ha... Sälle Nacht noch ha-n-i miesse mi Kuffer packe un dr ander Morge frieih hat er mich selbst an d'Isebahn begleitet... er isch nitt vo mr g'wiche!... awer ich ha Dir jo ne paarmol g'schriwe üs Amerika, un Dü hasch mir nie kei Antwort gà?

Tante (verwundert).

Ich ha nie kei Brief biku!

Herr Samüel.

So hat se halt mi Oncle z'ruck b'halte.

Tante.

's isch möglich... awer sag, wie alt bisch Dü worde, mi lieber Samüel!... ich hätt Dich nimmig erkennt (fir sich) un wege so me Kopf ha-n-ich eso lang grine!... O Jugend! o Jugend!...

Herr Samüel.

Mi Galanterie losst mir's nitt züe, Dir 's gliche z'sage, awer Dü kasch wohl denke, ass De o nimmig hitig bisch. (fir sich) Isch die wiescht worde!... un fir eso ne Profil ha-n-ich riskiert, mir dr Hals z'breche!...